

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig en

NIEUWS-

Dingsdag

COURANT.

Wetenschappelijk

BLAD,

13 Maart.

Frankrijk.

Paris, den 9den Maart.

De kamer van afgevaardigden heeft heden beraadslagd over het voorstel van den heer *Combes*, om de weduwe van den kolonel *Combes* een pensioen van 3000 fr. toe te leggen. De commissie aan wie het voorstel ter onderzoek was in handen gegeven, had bij haar rapport verklaard, dat, welke verdiensten de kolonel ook mogt bewezen hebben, men ten zijnen aanzien geene uitzondering kon maken, waar zoo vele andere bevelhebbers hunderden voor het vaderland hadden veel gehad, wier weduwen altoos op dezelfde gunst konden aanspraak maken. Door den minister van oorlog werden dezelfde gronden geantwoord, sommige leden ondersteunden met warmte het voorstel. Bij de stemming nu over het eerste artikel waarbij het jaarlijk wordt vastgesteld, verklaarde zich bij staan en zitten, eene vrij aanmerkelijke meerderheid voor eene toelage, schoon een aantal leden daaraan geen deel namen; doch bij de geheele stemming over het geheel, bleek het, dat 150 leden voor en 120 tegen het pensioen waren, welke uitslag niet weinig beweging in de kamer deed ontstaan.

Zoo men verneemt heeft de minister van finantien in den boezem der commissie voor het remboursement verklaard, dat er redenen van hooge staatkunde bestonden, die de onmiddellijke conversie van de 5 pCt. niet wenschelijk en voor het oogenblik onmogelijk maakten. De minister had geweigerd om zich verder uit te laten, waarin die redenen bestonden. Men deucht dat de commissie zich met deze algemeene verklaring niet zou te vreden houden, en het ministerie genoodzaakt zou zijn, om meer bepaalde insinuaties te geven, zoo het wilde voorkomen, dat de kamer er niet afzag om nog dit jaar de kwestie der reductie ernstig ter sprake te brengen.

De kamer van afgevaardigden heeft heden beraadslagd over het voorstel van den heer *Leopoldo*, om de achterstallen aan de leden van het legioen van eer uit te keeren. De minister van finantien verklaarde zich tegen de in overweging neming van het voorstel, op grond van de groote kosten, die volgens hem wel negentien millioenen fr. zouden belopen. Wanneer men, merkte hij, al het onrecht van de vorige gouvernementen wilde goedmaken, dan zou de schatkist ontoereikend zijn. Het voorstel werd door verscheidene leden ondersteund. Bij het vertrek van den post duurde de discussie nog voorl.

De meeste bladen houden zich heden nog bezig met de consequente handwijze der kamer, met betrekking het voorgesteld pensioen voor de weduwe van den kolonel *Combes*. De aanneming eener wet bij zitten en opstaan met eene meerderheid van wet zestig stemmen, en de verwerping dierzelfde wet met eene stem, bij de geheime stemuitbrenging, wordt beneden de waardigheid eener wetgevende kamer geacht. Een aantal leden had aan de eerste stemming geen deel genomen en deze hebben daarna de balans doen verslaan.

De Hertog en de Hertogin van Württemberg (Prinses Maria) worden binnen kort uit München alhier verwacht.

Hubert is, ten gevolge van een verhoor, dezen morgen van de consergerie naar de gevangenis van la Force overgebracht.

Omtrent de zaken van Spanje leest men in den *Phare* van Bayonne: Al de officiële berichten door ons medegedeeld leveren het bewijs, dat *Basilio Garcia*, na tot in het hart van Murcia te zijn doorgedrongen, onverwacht in de eijnstreek van Yeste een' eentremarsch heeft gemaakt, om zich naar Baza, in het koninkrijk Grenada, te begeven en voorts in het gebergte van dien naam, 't welk tot de keten der Sierra Morena behoort. Ten gevolge van deze veranderde richting wordt Andalusië negmaals door eenen karlistischen inval bedreigd. De generaal *Narvaez*, die met de verdediging van die provincie belast is, zal dan in de gelegenheid gesteld zijn, om den haam dien hij zich verworven heeft, te waken. Volgens de jongste tijdingen bevond die generaal zich te Cordova, zich bezig houdende met de organisatie van het reserves leger, waarover hij bevel moet voeren.

Van den anderen kant schrijft men uit Madrid van den 28sten: *Ora* de provincie Valencia verlatende, heeft zich, naar men zegt, naar Murcia begeven, waar hij *Basilio*, *Tallada* en *Rubio* gaat bestrijden, die gelijktijdig Orihuela en Lorca bedreigen. Den 22sten was die generaal te Villera aangekomen. Sanz en *Perdona* hielden reeds Huesca bezet; deze gecombineerde beweging kon voor de karlisten noodlottig worden, zoo zij niet naar de Sierra van Segura terugwijken. Het gerucht loopt dat de marisch van *Ora*, *Basilio* heeft doen besluiten om in Andalusië terug te keeren. Hij zou te Uboda zijn binnen getrokken; deze beweging is niet denkbaar. *Narvaez* toch kan hem daar niet 3 of 4000 man laten trekken.

Vanuit hemel het voor, voorondersteld dat het bericht van *Ora* een marsch aankondigt, is, dat deze generaal, die in Valencia de handen vol had, om het tegen de banden van *Cabrera* vol te houden, die de geheele provincie aan haar lot en in de handen der karlisten zou overgelaten hebben, om de leide van *Basilio* elders op te

zoeken en te verdrijven. Dit bericht zal dan door nadere tijdingen wel voorzeeker gewijzigd worden.

Het Madrid schijnt men voorts, dat men niet bader van het vreeschet dat verdragen binden van la Mancha en Extremadura had gehoord. De geruchten door *Pinter* gemaakt zouden op Leganes naar Valencia werden gevoerd en daar naar Katalouren ingescheept om onder de troepen van den baron de Meer te worden gestoken.

De generaal *Gordova* is tot afgevaardigde van Pampeluna verkozen. Omtrent het aanzoek van den infant don Francisco was nog niets bekend; schoon men meende, dat de commissie van de volmagten tegen zijn toelating als lid van den senaat ging. Men sprak te Madrid van de sluiting der tegenwoordige zitting binnen een paar maanden. Het ministerie zou de sluiting willen bespoedigen; wanneer het de drie ontwerpen, die hetzelfde het meest ter harte gingen, aangenomen zag; te weten: de nieuwe wet op de municipaliteit, de voortdoring van de lienden, en eene wet op de politie.

Volgens eene berekening bedraagt de portugeesche schuld tegenwoordig 541,455,000 fr., waarvan 263,152,000 vreemde schuld.

Ter betrefte was de binnenlandsche rente heden vrij wettig. Men schijnt op nieuw de vrees voor eene reductie der rente verloren te hebben. In de spaansche rente was enige navraag; maar vooral in de portugeesche 3 pCt., die gisteren tegen 18 1/2 werd aangeboden, en heden 19 1/2 à 20 1/4 deed. Deze rijzing werd veroorzaakt door de tijding, dat de portugeesche cortes het voorstel eener leening van 2500 contos de Reis bij de bank en de handelmaatschappij hadden goedgekeurd, ten einde de in Mei van het verleden jaar te Londen aangegane leening voor de voldoening der dividenden van de portugeesche bank te voldoen. De notering was heden (9den Maart): 5 pCt. 107,85; 3 pCt. 80; Nap. r. 99,60; Sp. Arden 20 1/2; Portugal 19 1/2; Rom. L. 161 1/2.

De kamer van afgevaardigden heeft heden beraadslagd over een voorstel van den heer *Leopoldo*, om de achterstallen aan de leden van het legioen van eer uit te keeren. De minister van finantien verklaarde zich tegen de in overweging neming van het voorstel, op grond van de groote kosten, die volgens hem wel negentien millioenen fr. zouden belopen. Wanneer men, merkte hij, al het onrecht van de vorige gouvernementen wilde goedmaken, dan zou de schatkist ontoereikend zijn. Het voorstel werd door verscheidene leden ondersteund. Bij het vertrek van den post duurde de discussie nog voorl.

De meeste bladen houden zich heden nog bezig met de consequente handwijze der kamer, met betrekking het voorgesteld pensioen voor de weduwe van den kolonel *Combes*. De aanneming eener wet bij zitten en opstaan met eene meerderheid van wet zestig stemmen, en de verwerping dierzelfde wet met eene stem, bij de geheime stemuitbrenging, wordt beneden de waardigheid eener wetgevende kamer geacht. Een aantal leden had aan de eerste stemming geen deel genomen en deze hebben daarna de balans doen verslaan.

Aan het slot der zitting van gisteren heeft de kamer, eveneenskomstig het voorstel der commissie, de informatie geweigerd om den heer *B. de Girardin* registerlijk te vervolgen.

Het *Journal des Débats* bevestigt heden hoofdzakelijk hetgeen van de zamenkomst des ministers en de commissie van reductie is gezegd geworden. Volgens dit dagblad had de commissie bij haar onderzoek niet kunnen miaken, dat het gouvernement alleen de vraagstukken omtrent de tegenwoordige geschiktheid van den maatregel en de wijze van uytroeping kan oplossen. Daarom heeft den minister van finantien aangenoodigd, om haar het gevoelen van het bestuur deswege te doen kennen. De verklaring van den minister was duidelijk geweest: de conversie zou oogenblik kwalijk van pas en de uitvoering daarvan was onmogelijk zijn; noodeloos was het derhalve de wijze van reductie na te spreken. Niet zonder getiedende redenen, merkte men had dezelfde overtuiging nopens de ongeschiktheid van de weigering van ten deze voor te gaan, moeten voortgaan. Het stonden daartoe redenen die het gouvernement in derzelver oordeel alleen kon kennen en waardereth. Het *Journal des Débats* vermaant dat door de stellige, alhoewel algemeene verklaring van den minister, aan de onmiddellijke ten uitverlegging van de zamenkomst niet meer te denken is. Nu is zijne meening bekend onder de groonden die het besluit van het ministerie tot stand had den vast gemaakt, onder anderen het vooruitzicht, dat de reductie in Spanje dit jaar, door een somerveldtoeg, wel...

kanten, alle krachten ingespannen werden, beslissend zoude wezen; vooris de verontrustende geruchten omtrent de handelgesteldheid in Amerika, en eindelijk de parlementaire crisis in Engeland. Het bleef dan de pligt van het gouvernement de ontwikkeling dier gebeurtenissen met bedachtzaamheid af te wachten.

— De *Moniteur* houdt heden eene ordonnantie betreffende eene hervorming van het korps der maritime genie. Hetzelve zal bestaan uit één inspecteur-generaal, 5 directeurs voor constructies, 12 ingenieurs der eerste en 12 der tweede klasse.

— Gisteren avond liept het gerucht, dat de generaal *Lubieres* den heer *de Barante* te Petersburg zou vervangen.

— Men wil het thans voor stellig gehouden hebben, dat er op dit oogenblik met ernst gedacht wordt aan degen of genes belangrijken maatregel, Spanje betreffende. Men merkt namelijk eene buitengewone drukte onder de eerste financiers en de diplomaten op, die het meeste belang hebben bij eene spoedige bevrediging van Spanje. De heeren *Rothschild* en *Laffitte* zouden beurtelings conferentien gehad hebben met een spaansch agent, die men weet dat met eene financiële zending belast is. De heer *Ricardo* van Londen en de heer *Ardoïn* hebben insgelijks soortgelijke conferentien gehad. Van den aard der gedane voorstellen weet men niets; verscheidene plannen waren voorgesteld, maar verworpen, omdat een geheel of gedeeltelijk bankroet als grondslag van elke nieuwe financiële schikking vooruit werd gezet. Ten aanzien van de handeling der vreemde kabinetten in de spaansche kwestie is reeds sedert eenen geruimen tijd gesproken, dat zij door eene bemiddeling eene transactie tusschen de beide partijen in Spanje zouden willen zien tot stand te brengen, waarvan men in dat land thans, immers voor 't minst minder afkeerig, dan voor twee jaren zouden waren.

— Eene telegraphische depeche uit Bajiïonne houdt het belangrijk bericht, dat de Karlisten de stoutheid gehad hebben om overwacht tot in Saragossa te dringen. De inhoud van dit bericht is als volgt:

» Bajiïonne, 9 Maart.

» Het buitengewoon koerier brengt het bericht aan, dat de bende van *Cabanero*, den 4den, voor het aanbreken van den dag, Saragossa is binnengekomen en de verschillende punten bezet heeft. De nationale garde heeft zich echter verzameld en de Karlisten verdreven, die 120 gesneuvelden en 700 gevangenen verloren hebben.

— Uit Madrid worden van den 11den Maart de volgende bijzondere berichten medegedeeld:

» Het gerucht loopt van eene verandering van ministerie. De graaf *Torres* zal naar men zegt den heer *Olivia* in het presidentschap van den raad van ministers vervangen; de heer *Carratala* zou vervangen worden, volgens sommigen door den generaal *Orca*, volgens anderen door de generaal *Ordova* of *Aldana*. De heer *Carratala* zeide men, dat tot kapitein-generaal der Philippinische eilanden zou benoemd worden. Voorts verhaalde men dat er door bemiddeling van een zeker persoon met het huis *Rothschild* eene negotiatie was getroffen voor een deel der buitengewone oorlogscontributien van Havanna en Porto Rico; eene andere financiële operatie was er met den heer *Gaviria* getroffen.

De kamer van gedeputeerden hield den 1sten zich nog bezig met de geldigheid van sommige verkiezingen.

Omtrent de bende van *Basilio* had men vernomen, dat zij thans in de Mancha was, en door *Sans* werd vervolgd. De generaal *Orda* was met 5 à 6000 man den 24sten Februarij te Murcia binnengekomen, van waar hij den 26 weder vertrokken zou. Zonder de ondersteuning van een inwoner die een voorsiel van 50,000 realen had gedaan, hadden den generaal de middelen ontbroken om zijne troepen van de noodige ratten te voorzien. — De generaal *Quiroga* was met 400 man van het garnizoen uit Madrid vertrokken, om de ontzetting van Aranjuez af te lossen.

Bij een decreet was don *Felix Olhabenir y Blanco* tot president benoemd eener commissie aan wie opgedragen is de regeling der nationale, zoo binnen als buitenlandse schuld, de herstelling van het openbaar credit, en de behartiging van de belangen der schuld-eischers van den staat.

— Het artikel van het *Journal des Débat* had heden eene gunstige werking op den koers der 5 pCt.; hetzelve versterkte het vertrouwen dat de reductie voorts niet zoude plaats hebben. — De spaansche fondsen waren ook heden gezocht. De notering was heden (10 Maart) 5 pCt. 108,16; 3 pCt. 86,05; Nap. r. 99,67; Sp. Ardoïn 20½; Portugal 20½; Rom. Li. 101¼.

BRERA, den 12den Maart.

Bij het onderzoek van de voordragt, tot voorneming in de buitengewone uitgaven voor oorlog en marine in 1858, zijn in de afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal onderscheiden bedenkingen geopperd. Vele leden hebben betreurd, dat de omstandigheden alnog van een aard schenen te zijn, om een voorsel van zulk een aanzienlijk bedrag voor oorlog en marine als thans voorgesteld werd noodzakelijk te maken. Zij drongen ten sterkste aan, dat de regering alle pogingen zou in het werk stellen om daarvan een einde te maken, en dat zij de noodzakelijke middelen de tegenwoordige uitgaven nog helderder zou ontwikkelen. Men zag deze leden anders bezwaar vinden, om hunne toestemming daaraan te geven. Er waren leden, die vroeger deze uitgaven ingevallig hadden, doch thans bedenking daarin vonden, anderen leedden het af, dat deselve niet op de gewone begroeting waren

gebracht, vermits men toch in het einde van December had kunnen voortuitzien, dat de staatkundige toestand van het vaderland niet in eens kon veranderen; dezelve leden vermeenden, dat men door eene vroegere voordragt ook zou hebben voorgekomen, dat er nu reeds weder sedert 10. Januarij uitgaven voor oorlog zijn gedaan, die door de Staten-Generaal niet zijn ingewilligd. Eénige leden hebben geoordeeld, dat, indien geen ander middel tot afwering van zulk een beslaad, men de 24 artikelen moest aannemen, iets hetgeen een lid ongeraden beschouwde. Ook dan wanneer het voor de regering onmogelijk mogt zijn, om tot eene eindschikking te geraken, waren sommige leden van gevoelen, dat de aangevraagde som te hoog was, vooral als men bedacht, dat het ons niet vrij staat oorlog te voeren. Er waren sommige leden, die alleen hunne toestemming aan de voordragt zouden geven, om, bij voortdurend daaraan van de zijde der regering, geene betreurenswaardige botsingen te zien geboren worden; botsingen, bij welker vermijding de regering een minder belang heeft dan de representatie. Zij hopen dat de regering alnog tot eene vermindering zal overgaan, opdat zulk medewerke ter handhaving van het zoo noodzakelijke gemeen overleg. Eene afdeeling zou, indien zij door de bestaande noodzakelijkheid voor de onderhavige uitgaven, en tot afwering van eene verantwoordelijkheid, die men niet op zich wilde laten, zich in de verplichting zou gebracht vinden om deze uitgaven voor 1858 bij de reeds toegestane, tot onderhoud van land- en zeemagt te voegen, dit alleen doen met de ernstige bede van de hooge regering om toch geene gelegenheid te vernemen, die zou kunnen leiden, om dezen last voor 's Rijks schatkist te doen ophouden en, zoo veel mogelijk, te bekrimpen, en om in het militair beheer al die spaarzaamheid aan te wenden, welke onze toestand vordert; en die ons in staat zou stellen, om, met mindere uitgaven, des noodzake groote krachten te ontwikkelen.

Sommige leden oordeelden, dat, bij de geheele begroeting, te veel voor de landmagt, en te weinig voor de zeemagt werd uitgetrokken; terwijl toch de laatste in vorige tijden ons land groot gemaakt had, uit hoofde van onze ligging en overzeesche bezittingen. Anderen, van den wapenstilstand ook door ons gesloten, gewagende, meenden dat wij hierdoor geene buitengewone strijdmagt ten aanval behoeften, en wat een aanval van België betreft, dat met een minder sterk legerdan het tegenwoordige, wel zou kunnen worden afgeweerd, vooral daar wij daartoe onze geheele magt zouden bezigen, aangezien de binnenlandsche rust ons toeliet om schier al onze strijdmachten aan de grenzen te vereenigen. Deze leden stelden minder prijs op eene nadere staatkundige mededeeling van de regering, dewijl zij vreesden, dat daaruit toch geen nieuw licht zou hen zou opgaan.

Vrij algemeen heeft men, eindelijk, bedenking gehad tegen het 3de artikel, immers zoo als het was luidende. Men vond namelijk de bewoordingen "buiten bezwaar der ingezetenen" ondoelmatig; daar de Staats-inkomsten van welken aard ook, tot vermindering van de lasten der ingezetenen moeten strekken, zodat deze, indien de uitgaven tot andere einden gebruikt worden, met der daad worden verhoogd. — In eene afdeeling is de proefing uitgedrukt, dat door de middelen, in het 3de artikel van het voorgestelde, moeten verstaan worden de O. I. balen; doch zij gevoelde zich ongerust, of, bij hetgeen daarop reeds overgenomen is, de thans vooruitgestelde uitgaven daardoor wel zouden kunnen worden geweten. Men woude te dien einde in eenige berekeningen uit, volgens welke reeds, 7 1/2 miljard op ten laste van de O. I. staan; voorts was hierbij de som van 7 1/2 miljard, bij het tegenwoordig ontwerp, dan van het totaal der uitkeering aan de Indiësche kas opgehoofd wordende, bedragen de zeer aanzienlijke som van 7 1/2 miljard. Men verlangde te weten of er zekerheid bestond, dat de gemaakte kas tot de uitbetaling daarvan in staat zou zijn; al mocht deze sterfte in staat wezen, dan nog oordeelde men, dat volstrekt toevallig, en inzonderheid misgewas, belemmering in de overzending van de producten, daaronder van de prijzen en andere omstandigheden de uitbetaling zoudten kunnen onmogelijk maken; terwijl men, indien alles op het voordeligste uitliep, het te bejammereen zoude zijn, dat die balen niet gedeeltelijk werden aangewend tot stichting van een amortisatie-fonds. — Om den inhoud van dit 3de artikel te verbeteren, meende men dat de woorden "buiten bezwaar der ingezetenen" konden worden vervangen door "van waarde" of "zonder nieuwe belastingen te heffen", en "zonder het doen eener nieuwe geldleening".

Bij het onderzoek van de voordragt ter uitgifte van losrenten op een gedeelte der schuld ten laste der overzeesche bezittingen, tot het doen van voorschotten, van openbare werken, heeft men op de voordragt gesteld, dat nopens de voorgestelde werken, meende men dat de ingezetenen moesten worden gewaarschuwd, dat men dezerlei noodzakelijkheid en ongemakelijkheid, die de ingezetenen zoude treffen, niet met zoo vele buitengewone uitgaven bezwaard is, betwijfelt, en heeft men althans de afwijzing van de voordragt naar de onderscheiden voorgedragen werken verlangd.

Vooral omtrent den spoorweg heeft men vele bedenkingen in het midden gebracht. Wel waren er leden, die in beginsel voor het aanleggen van spoorwegen ook hier te lande waren, die meenden, dat het beschouwd Europa onbegrijpelijk het gewichtig was te doen hebben, en dat men wilde, men door de natuur niet gansch en al in den wedstrijd van handel en nijverheid overtuigd te worden, dat deze onderneemingen moest overgaan, maar dat de bedenking van de geschiktheid van het land. Wel is waar, werd derzijnde aangedrongen, dat, door Nederland minder als een fabriekstaat kan worden aangenomen, en ook noodwendig graven uit Duitsland moet aanvragen, terwijl het zoo zeer koudte

waren naar Duitsland kon, leverde, eene bespoedigde gemeenschap met dat land, allereins menscheijk en noodzakelijk was.

aan den wederen kant, en, naar het schijnt, door de meerderheid, is aangevoerd, dat het voornemen, om in dit Rijk spoorwegen van te leggen, voeter uit zekeré macht tot aanvolging van anderen, dan uit de overtuiging voortspoot, dat die hier nuttig en noodig waren. Dese leden meenden, dat de aard van Oud-Nederland, hetwelk toch vele kanalen en wegen in alle rigtingen bezit, de spoorwegen hier minder eene behoefte deed zijn. Eene snelwegende gemeenschap, om het zoo eens uit te drukken, was op een kleinen afstand minder noodig, en kon alleet tot stand komen, met behoefteling van vele andere belangen, als daar zijn diligences, stoomschepen en andere middelen van vervoer. Zeker kwam velen en voorgedragen hoofd-spoorweg onaanneemlijk voor, indien men de zekerheid niet bezat van de mogelijkheid, of van de groote waarschijnlijkheid van de voortzetting over de grenzen, in het Pruisische. Men meende dat tot een betere geldelijke omstandigheden des Rijks de zaak uitgesteld moest blijven. Men bracht nog in het midden, dat men hier te lande, bij het ontleggen van ijzerbanen met groote bezwaren door de moerasige en lage gronden, getuige de baan van Amsterdam naar Haarlem, te worstelen had; dat de prijs van het tot eene ijzeren baan gebruikt wordende rijswerk thans ongemeen hoog is; dat men, ten aanzien van de noodige onteigening van gronden, de voorschriften van art. 164 der grondwet moet in acht nemen, en niemand van eenig deel van zijn eigendom ontsiet moet worden, dan tegen het ontvangen van eene behoorlijke schadeloosstelling, terwijl op het stuk van *onteigening* zelve eene nieuwe wet aan de leden zoo dringend noodzakelijk voorkwam, dat men het ongeraden hield, om vóór het in werking brengen van dezelve, belangrijke werken aan te vangen.

Van het beginsel uitgaande, dat de geuren baan tot voornaam doel moet hebben om in algemeen belang een handelpweg te bezitten, welke tevens, misschien ondergeschikt, aan het genoegen der ingezetenen kan dienstbaar zijn, kwam het dezen leden niet verkieslijk voor, dat de baan niet eenen bogt ter zuiden van Utrecht soude daargesteld worden, maar liever, indien daartoe geene gewichtige bedenkingen bestaan, in eene regte rigting bijlans Soestdijk en ten noorden van de Amerfoortsche bruggen op Westervoort, welke laatste rigting ook daarom aan te raden scheen, dewijl dezelve, indien de hierbij betrokkene regeringen zich dienaangaande mochten verstaan, soude kunnen leiden tot het daargestellen van een zijtak of tweede baan, beginnende nabij Amersfoort, en loopende door Overijssel over het Hanoversche grondgebied naar Bremen, Hamburg en geheel het noordelijke Deutschland, hetwelk op die wijze door dit Rijk met het zuidelijk Deutschland en, na de eindschikking onzer zaken met België, ook met Frankrijk zouden kunnen worden in bereiking gebragt.

Wat den voorgeslagen zijtak van Rotterdam naar Utrecht betreft, waren vele leden van oordeel, dat in het algemeen niet zonder gewigtige redenen, zoodanige zijtakken voor rekening van het Rijk behoorden te worden onderhouden, vermits dezelve meestal dienden tot bevordering van bijzonder en plaatselijk belang en niet tot het alzijdende de zijde van Rotterdam ook den nabijgelegen omstreken schiedt, deszij men van hier naar Nijmegen en Langbroek naar het punt van scheiding tusschen Waas en Rijnland overtocht te voetstooten, spoediger, en kunnen vermagten, dan over eenen fizeeren daag, en naar Utrecht, dan naar Arnhem, per boot, naar het voorschreven punt. Wierd echter een spoorweg van Amsterdam naar het Noordelijke Duitschland daargesteld, dan zou een zijtak van Rotterdam langs Utrecht, invallende op het punt alwaar de genoemde spoorweg zich in twee rigtingen naar het Noordelijk en Zuidelijk Duitschland zoude scheiden, van algemeen nut kunnen zijn, en in sonderling gevallen groot voordeel kunnen aanbrengen.

In een opzigt stonde men ten aanzien van den spoorweg tamelijk algemeen in, namelijk, dat dezelve nimmer geheel alleen door het Rijk behoort te worden aangelegd, maar dat dit aan bijzondere personen, onder de noodige waarborgen van de zijde der regering, behoort overgelaten te worden.

Hieromtregt werd door zene afdeeling meer bepaald aangevoerd, dat bijkans in alle Rijken de spoorwegen door bijzondere personen zijn daargesteld, als: in Engeland, Rusland, Oostenrijk, Duitschland, Noord-Amerika, enz.; dat dit zelfs in Hannover wettelijk is vastgesteld, en dat ook elders, wanneer het mocht een spoorweg tot het welzijn der Staat is daargesteld, en verduidelijkt gebleven is, is België, doch dat, hoe gunstig de voornemingen der aannemen van den aldaar aangelegden spoorweg ook mogen geweest zijn, deselve in het vorige jaar slechts 4 ten hondard heeft opgebracht, terwijl in andere landen de door particulieren aangelegde en geexploiteerde spoorwegen aanzienlijke renten afgeworpen hebben.

In overeenstemming met dit gevoelen, wenschte diezelfde afdeeling te weten, waarom aan particulieren in dit Rijk te gewoone spoorwegen voor eigene rekening en risico aan te leggen, ofschoon die spoorwegen eene geheel andere rigting en strekking mogten hebben, dan die in het ontwerp is aangenomen.

Wat betreft het droogmaken van het Haarlemmermeer, heeft men van almeeren gevraagd of daartoe niet werkelijk de noodzakelijkheid bestond, welke na vermoedelijke gevolgen zijn zouden, indien hiertoe niet onmiddellijk werd overgegaan? Men heeft ook gevraagd of er nog andere middelen waren om die bekwaren uit den weg te ruimen, dan men verlangd te hebben; zelfs te jaren tegen de uitbreiding van de zee, welke nu opgaat vernietigen, of te verhoeden.

leemmermeer geheel dan gedeeltelijk zou worden drooggemaakt, of men reeds dadelijk, dan eerst na jaren, vruchten daarvan zou kunnen plukken. Men heeft, onder nog meerdere overwegingen, de droogmaking in verband gebracht met den toestand van Rijnland, en mededeeling gevraagd, of het Meer, na de droogmaking, al dan niet bij dat Heemraadschap zal worden gevoegd? Verscheiden leden beschouwden de onderneming als in het voordeel van Rijnland, van de gezondheid der ingezetenen, nabij het Meer wonende, en van de hoofdstad. Sommigen meenden, dat, daar het hier eene zaak gold, die eigenlijk uitsluitend Holland betrof, de onderneming ook uit de provinciale, en niet uit 's Rijks kas moest bestreden worden. Men vreesde ook, dat de kosten van deze, in eene afdeeling dus geheette, reusachtige onderneming de raming zouden overtreffen, gelijk men dit bij het droogmaken van den zuidplas ondervonden had. Had men de bevordering van den landbouw op het oog, zoo geloofden eenige leden, dat dit doel, door ontginingen in andere oorden van ons Vaderland, beter bereikt zou kunnen worden.

Nopende de andere werken van openbaar nut heeft men aangemerkt, dat de uitdrukking te onbepaald was; heeft men gevraagd, welke straatwegen in Vriesland, Groningen en Drenthe, bij uitbreiding der bestaande wegen, van Meppel naar Leeuwarden en naar Groningen zouden worden aangelegd, alsmede waarop de kosten van wegen, en van het afwerken van den straatweg door Noord-Brabant, van den geprojecteerden straatweg van Amsterdam naar de Buitensluis, en eindelijk van de droogmakerij van Mijdsrecht, worden begroot, en hoe veel door het Rijk tot elk derselven zou worden bijgedragen. Men meende voorts dat het betrekkelijk zeer gering was voor de bedoelde werken van openbaar nut slechts een millioen te besteden, hoedanige som toch slechts na de kosten voor den spoorweg, en voor de droogmaking van het Haarlemmermeer, van de aangevraagde som, zoude overblijven.

Nopens het financiële gedeelte van de onderhavige voordragt, heeft men het niet kunnen beamen, dat tot het maken van al de voorschreven werken, het nog onuitgegeven gedeelte, ten bedrage van 30 miljoen gulden, voor het kapitaal, daargesteld bij art. 4 der wet van 24 April 1836 (*Staatsblad* n°. 11), zou worden beschikbaar gesteld. Men meende, dat dit kapitaal niet aan deszelfs, bij de wet bepaalde stemming, onttrokken moest worden, en dat het aanwende daarvan tot andere bedoelingen slechts tot verwickelingen in ons financieel beheer zou leiden. Men opperde het denkbeeld, van, tot het uitvoeren van deze werken, eene geldleening ad 5 pCt. van regeringswege te doen openen.

— Heden vergaafte de Tweede Kamer der Staten-generaal, om te beraadslagen over het aanhangige ontwerp, houdende wijzigingen in het tarief der regten op den in- uit- en doorvoer.

— Z. M. heeft goedgevonden, bij rescript, het departement van oorlog te magtigen, om aan de miliciens der ligting van 1833, die zulks mochten verlangen, de toestemming tot het aangaan van een huwelijk te verleenen.

— Tot Nederlandsche konsul te Civita-Vecchia in den kerkelijken Staat, is benoemd de heer *L. Arata*.

Volgens de jongst-ingekomen officiële berichten is het water op onze Nederlandsche rivieren sterk vallende hetgeen ook het gelukkig gevolg heeft, dat het inundatie-water van de doorbraken te Rees, hetwelk een gedeelte van Gelderland en Overijssel, aan den regter-oever van den IJssel heeft overstroomd, reeds den 10den sterk verminderd was. De overlaat van den Snijpelingsdijk bij Deventer, door het overloopen waarvan ook alle landerijen rondom Zwolle onder water zijn gezet, heeft sedert den 8ten des middags ten een ure opgehouden te werken, en waakte den 9den weder 37 duim. Ook de Kanonsdijk bij Zutphen was den 8ten weder wakende geworden, doch is bevonden vrij sterk beschadigd te zijn. Ten gevolge van den lagen stand der rivieren en den heerschenden oostenwind, vleide men zich den 10den aan den beneden-IJssel, dat men zich daar van het inundatie-water, door de bestaande wateringen zou kunnen ontdoen, zonder dat men tot andere hulpmiddelen toevlugt kon behoeven te nemen. Te Zutphen is den 9den de schipbrug weder gelegd. Dienzelfden dag is de stoombootvaart tusschen 's Hertogenbosch en Gorinchem hervat.

Te Kanton stond de rivier den gden des morgens op 14 voet
7 duim (4,58 el) en was het water sedert het laatste etmaal 6 duim
(0,18 el) gevallen.

Volgens eene opgave voorkomende in het Dagblad van 's Gra-
venhage is door Z. M. tot leening der nooddrift van de armoedige
ingezetenen der residentie, gedurende zeven weken, tusschen een
som van 500 guldens, alzoo te samen eene som van f 2200 ge-
schonken de beide aldaar gehouden algemeene schaal-collecten
betreffende opgebracht te samen f 24,147.86; van de leden der nieuw-
waarsche sticht op het Plein is ter behoefte der armen nog ont-
vangen f 18,000; doorts was diverse andere giften f 98,357;
te samen een bedrag van f 201,487.22. Behalve deze buitengewone
giften heeft wederom een groot getal hantsgetinnen onderaanmerking
betreffende uit eenderdertes bestende raate gift van Z. M. de Kon-
ing en H. K. M. Prinses Albert van Pruisen; ook zijn onder de-
zelfde niet begrepen de aanzienlijke giften door H. K. M. de
Prins van Oranje en H. K. M. de Prinses Prinses der Neder-
landen ter versachting van de elende der behoeftigen in de strengen
koude verleid. Door den raad der stad is gravenhage in voorts
eene som van f 10,000 beschikbaar gesteld, den einde bij be-
hoefte van vele bereijp, van de behoeftigen gelegenheid tot ar-
beid in de tuinen te geven.

— Er zijn brieven en dagbladen hier te lande uit Java ontvangen tot den agsten November. Volgens een' dezer brieven, had *Tosankes Inam* van Banjoi, het bekende opperhoofd, hetwelk die plaats zoo hardnekkig tegen de onzen verdedigd heeft, zich onvoorwaardelijk aan de Nederlandsche regering onderworpen, en bevond hij zich den gden November reeds te Padang, de hoofdplaats van Sumatra.

Zaterdag hebben de belgische vertegenwoordigers beraadslaagd over het aangevraagd crediet van 200,000 fr. voor eene buitengewone zending naar Konstantinopel. De eerste spreker, de heer *Donny* zeide: tegen het ontwerp te zullen stemmen omdat het voor België volstrekt geen nut had. Men zou de gezant zeer hoffelijk ontvangen, zijne geschenken met veel welwillendheid aannemen, maar daarbij zou het ook blijven. Hij moest derhalve zich tegen eene aanvraag verzetten die niets meer dan eene verkwisting van 's lands penningen inhield. Een ander lid, de heer *de Lange*, verlangde inlichtingen omtrent de wijze waarop de gelden zouden besteed worden. Hij beklagde zich over de roekelooze wijs waarop de belgische agenten beschoemd werden. Men had, onder anderen, onlangs in een Amerikaanschen staat een agent op een traktement van 25,000 fr. aangesteld, terwijl een aldaar gevestigd handelaar het belgisch consulaatschap kosteloos had willen waarnemen. Op dit een en ander werd door den minister van buitenlandsche zaken slechts algemeene antwoorden gegeven; hij zocht vooral in 't oog te doen vallen, dat de zending tijdelijk was en de handelbelangen van België die uitgaven vorderden. Onder de ijverige verdedigers van het ontwerp behoorde de heer *Rodenbach*. Het gevraagd crediet werd met 58 tegen 7 stemmen toegestaan.

— Te Antwerpen waren defondsen eergisteren (10 Maart) genoteerd: Belg. 100, 101 $\frac{1}{2}$; O. Met. 106; Sp. Ard. 185 $\frac{1}{2}$; Nap. r. 93 $\frac{1}{2}$; Rom. L. 100; Cert. te Antw. 100; Brax. 75 $\frac{1}{2}$. — Wissel op Amst. en [Roth. par. — Gisteren (11 dezer) werden de Ardoin's te Antwerpen verhandeld tegen 18 $\frac{1}{2}$.

Den Seven heeft de koningin een geheimen raad gehouden
waarin al de ministers tegenwoordig waren.

In een bijzonder berigt uit Lissabon tot den 3den wordt te kennen gegeven dat de ministers te voorbarig te werk gegaan waren met hunne demissie te geven. De baron Sabrosa en de burggraaf De Fonte Arcade hadden te vergeefs pogingen voor de vorming van een nieuw kabinet gedaan. Men dacht dat de ministers nog wel tot aan de ontbinding van de tegenwoordige eortes hunne portefeuille zouden behouden.

— Te Londen waren den gden genoteerd: 3 pCt. gecons. $9\frac{1}{2}\%$, $\frac{1}{2}\%$; Ned. $2\frac{1}{2}\%$ pCt. 52% , 53% ; Id. 5 pCt. $103\frac{1}{4}\%$; Sp. Arden $19\frac{1}{2}\%$, 20% ; Portugal 5 pCt. $19\frac{1}{2}\%$, $\frac{3}{4}\%$, 20% ; Braz. $74\frac{3}{4}\%$, $75\frac{1}{2}\%$.

Haarlem, den 11 Maart 1838.

BREDA, 10. Maart 1838.

D. T. DE NEAN.

C. G. BLANCHENS PASQUE

MAGNETIC

C. VAN AKEN.

VOOR HET RIJK.

BRICKENBURNING.

Een groote partij Sokken, Mans-, Vrouwen- en Kinder-
Kousen, een dito Slaapmatsen, gedrukte Katoenen Doeken,
witte gekleurde en andere Katoenen, 2 dito witte Bedde Be-
reijden, zwarte en andere Garzen, gestreept en geruit Bont, Man-
gen-Bodem en opgesaakte Mutzen, twee stukken van
Linnen, wasdoeken, handdoeken, hand- en voeten-
Schoenen en Zoolleder, Peijlers en acht linnen Kielen, 400
boekjes goud geslagen in bladen, een partij kisten Vermicelli
en Griesmeel, gehekelde Hennip, Vlas en eenige stukken Sme-
rmitt, Heeden en Lint van Strooi, Petten-Kleppen, Speel-
banden, Speelkaarten, Pennen, Onwels, Potloden, een com-
plete Lotto-Spelen en Cartonnedozen, Prenten, Wit en Ge-
kleurd Papier, fijne Visite-Kaarten, Fransche en Latijnsche
Boeken, een groote partij Roskammen, een dito van Iren-
sen, Gespen en verdere benodigheden van Ijzer, Spen-
ren en andere Sporen, Kurketrakken, Vorken en
Soeplepels, twee versleten Kaenen van Ijzer van Ijzer voor
Babels en Bajonetten, 1400 handen Snopp van Appelen.

Zegt het voort.